

1

ואתה ישראל עבדי יצקב אשר ת
במרתיה זרע אברהם אביך אשר הקדוקתה מקצות הארץ
ומאציליה קראתה ואמר לה עבדי אתה במרתיה ולא באסתיה:
יארנו נא

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר י
צוה יהוה לאמר דברו אל בני ישראל ונקחו אליהן פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום אשר לא יעלה עליה על: ונתתם אותה
אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו:
ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל לבת פני אהלי מועד
מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה
ואת דמה על פרשה ושרף:

אלהם
ולר אב נמשך אחריו בפנים. ברכתו קצין
שתול על פלגי מים.

Avraham-water
Yitzhak atar (Ben Avraham)

זאת חקת התורה, כל המחזיק בה
כאלו מחזיק בזאת התורה כאשר צוה ה'
עשה גוינה לטוב

מתנני ירח אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת
שקלים' חל להיות בתוך השבת מקרימין לשעבר ומפסיקין לשבת אחרת בשניה זכור בשלישית
פרה אדמה ברביעית החודש הזה לכם בהמישית תורין לבסדרן לכל מפסיקין בראשי חדשים
בחנוכה ובפורים בחנוניות ובמעמדות וביוה"כ:

הנו רבנן 'איו הוא שבת שלישית כל שמכונה לפרים
מאחריה אומר ר' חמא בר' חנינא אמר שבת המכונה לר"ח ניסן ולא פליגי
הא דאיכלע ר"ח ניסן בשבת הא דאיכלע באמצע שבת:

מפאן אמר רבי פינחס בן יאיר: תורה מביאה
לידי זהירות, וזהירות מביאה לידי זריזות, וזריזות מביאה לידי
נקיות, נקיות מביאה לידי פרישות, פרישות מביאה לידי
טהרה, טהרה מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי
ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חטא, יראת חטא מביאה לידי
קדושה, קדושה מביאה לידי רוח הקדוש, רוח הקדוש מביאה
לידי תחית המתים."

לבן תיקנו רבותינו ז"ל לא לקרא פרשת פרה
בצבור, והיא מדאורייתא יותר מכל
הפרשיות, והדבר קשה מאד מה לנו לקרות
פרשה זו ואין בידנו לעשותה ולא טהרת
טמא מת. אכן הכונה רצויה במקום המים,
שאין המים מטהרים אלא עיקר הכל שהחי
יתן אל לבו עון העגל שגרם המיתה ונשאר
לפקדונו לארץ, כמו שאמר הכתוב (שמות לב
לד) וביום פקדי ופקדתי, ועל ידי שקוראים
בפרשת פרה תחשב להם כאילו עושין מצות
פרה ושורפין אותה, והיא מטהרת אותנו
מטומאותינו בכונתינו, כמו שאמרנו גם כן
בפרשת זכור"ג גם ככל הקרבנות"ל, לכן
חובה עלינו לקרותה בצבור יותר מכל
פרשיותיה של תורה, שקריאתה היא עשייתה
שעיקר הכל היא הכונה, שאין המים מטהרים
אלא כונת המים להכניע היצר הרע שהביא
מיתה לעולם היא המטהרת.

וזאת התורה אדם פיימות באהל כליהבא אל
האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח אשר
אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השדה
בחללית רב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים:
ויגלחו לשמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל
כלי:

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה בא
מדבר סיני וישעו מרפסיהם ויבאו מדבר סיני ויחברו במדבר
ויחנשם ישראל נגד יהוה:

ומולדותי בנים הנולדת
אתך לא יכרת שרץ ובמים לא ירחצת למשעי והמלח לא המלחת
והתחיל לא תמלח: לא יחסה עליך. עין לעשות לך אחת מאלה
להמלה עליך ותשלכי אלי פני השדה בעל נפשך ביום הולדת
אתך: ואעבר עליך ואראך מתבוססת דמך ואמר לך בדימה
תי ואמר לך בדימה תי:
וארחצת במים ואשטף דמך מעליך ואסכה בסמן:
ואלבישך רהמה ואנעלה מחש ואחבשך בלש ואכסוך משי:
ואעדיך עדי ואמנה צמידים עלי דרך נרביד על גרונך: ואמננום
עלי אפך ויעגילים על אוזניך ונשרת הפארת בראשך: ומעדי והב
וכסף ומלבושך משי ומשי ורהמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותפיל
במאד קאר והגלתי למליכה:

בחדש השלישי לצאת בני ישראל
המתבונן יראה כי זה אין בכל התורה דוגמתה
דענין חדש מתחלת בוי"ו התיבונן או יחיה
בתודש השלישי: וכך רק היכא שהיה
הענין כמו בבחר - בתוקותי שמתחיל הענין
בבחר ומסיים בבחוקות. וכאן מתחיל כמו
בבראשית, ומה מוכח כדפרש"י ובמכילתא
(לשמות כד, א) "ואל משה" וכך דוח היה
קודם מתן תורה, "ויכתוב משה את כל דברי
יהוה (המורה נבוכים ד) - וכו' בבראשית

זאת חקת התורה, כל המחזיק בה
כאלו מחזיק בזאת התורה כאשר צוה ה'.

Avichau-water
Yitzhak atar from Akridah.

בבית בנינו לעזרה

מרתוני יר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת
שקלים ואל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת אחרת בשבת זכור בשלישית
פרה אדומה כרביעית החדש הוה לכם בהמישה דזרין לכסדרן לכל מפסיקין בראשי חדשים
בתוכה ובפורים בתעניות ובמעמדות וביוה"כ:

הנו רבנן אינו היא שבת שלישית כל שמטובה לפורים
מאדריה איהמר ר' חמא בר' חנינא אמר שבת הסמכה לר"ח ניסן ולא פליגי
הא דאיכלע ר"ח ניסן בשבת הא דאיכלע באמצע שבת:

מ' מגילה (א)

מפאן אמר רבי פינחס בן יאיר: תורה מביאה
לידי זהירות, וזהירות מביאה לידי זריזות, וזריזות מביאה לידי
נקיות, נקיות מביאה לידי פרישות, פרישות מביאה לידי
טהרה, טהרה מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי
ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חסא, יראת חסא מביאה לידי
קדושה, קדושה מביאה לידי רוח הקדש, רוח הקדש מביאה
לידי תחית המתים.

מ' עליוה גר' (א)

(10)

וזאת התורה אדם כיימות באהל כלי-הבא אל-
האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים, וכל כלי פתוח אשר
אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על-פני השדה
בהללי-חרב או כמת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים:
ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתנו עליו מים חיים אל-
ית כלי:

סו"ט חייק

(11)

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה בא
מדבר סיני וישעו מרפלים ויבאו מדבר סיני ויחזקו במעבר
ג' ויחזקו ישראל נגד ה'.

(12)

יט, א. בתורש השלישי לצאת בני ישראל
המתבונן יראה כי זה אין בכל התורה דוגמתו.
דענו החדש מתחלת בורין התיבנו אנ' יצוי
בתורש השלישי וכו', רק היכא שהיה באמצע
הענין כמו בבתר - בחוקותי שמתחיל הענין
בבהר ומסיים בחוקותי. וכאן מתחיל כמו
בבראשית, ומזה מוכח כדפרש"י ובמכילתא
(לשמות כד, א) "ואל משה" וכו' דהו היה
קודם מתן תורה, וייכתוב משה את כל דברי
ה" (שמות שם פסוק ד) - זהו מבראשית
עד מתן תורה (רש"י שם). "ויקח ספר הברית"

(שם פסוק ז) - זה הספר מבראשית עד
מתן תורה (רש"י שם). ועד "בתורש השלישי"
כתב קודם מתן תורה, ומ' בתורש השלישי
כתב אחר מתן תורה, והתחיל לכתוב כמו
מבראשית בענין המתחיל בפני עצמו ויעני
גיטין דף ס, א דפליגי אם מגילה מגילה
וכר וזה ענין אחר דדריק. מ' מגילה (א)

לכן תיקנו רבותינו ז"ל לא לקרא פרשת פרה
בצבור, והיא מדאורייתא לי יתור מכל
הפרשיות, והדבר קשה מאד מה לנו לקרות
פרשה זו ואין בידנו לעשותה ולא טהרת
טמא מת. אכן הכונה רצויה במקום המים,
שאין המים מטהרים אלא עיקר הכל שהחי
יתן. אל לבו עון העגל שגרם המיתה ונשאר
לפקדון לארץ, כמו שאמר הכתוב (שמות לב
לד) וביום פקדי ופקדתי, ועל ידי שקוראים
בפרשת פרה תחשב להם כאילו עושיין מצות
פרה ושורפין אותה, והיא מטהרת אותנו
מטומאותינו בכונתנו, כמו שאמרנו גם כן
בפרשת זכור"ל גם בכל הקרבנות"ל, לכן
חובה עלינו לקרותה בצבור יותר מכל
פרשיותיה של תורה, שקריאתה היא עשייתה
שעיקר הכל היא הכונה, שאין המים מטהרים
אלא כונת המים להכניע היצר הרע שהביא
מיתה לעולם היא המטהרת. ספ"ר י"ג

(5)

ומולדותיה ביום הולדת

אתך לא יכרת שוך ובמים לא ירחצת למשעי והמלח לא המלחת
והתחיל לא תתלת: לא יחסה עליך: עין לעשות לך אחת מאלה
לחמלה עליך ותשלכי אלי פני השדה בגעל נפשך ביום הולדת
אתך: ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך
חיי ואמר לך בדמך חיי:

וארחצך במים ואשטף דמך מעליך ואסכה בטמון:
ואלביטה רגלך ואנעלה תחש ואחבשך בשש ואכסך מש:
ואעדה עדי ואהנה צמידים עלי לך ורקיד עלי רונן: ואמתוך
עלי אפך ועגילים עלי אונך ועטרת תפארת בראשך: ומעדי וקב
וקפף ומלבוסך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיטל
במאד מאד והצלחתי למלוכה:

מ' מגילה (א)

(13)

הנו
רבנן שלשה חדשים הראשונים ולר דר
בכור הרהרן אמצעיים ולר דר בכור
האמצעי ארזונים ולר דר בכור העליון ובין
שחניע זמנו לצאת כההפך ויוצא וזה הכל
אשה

First 3 parts of preparation
מ' מגילה (א)

What is so special about the fact that we are so far from understanding the "idea of it" (at #2) if it is a "physical process"?

(we can understand the importance but not the physical process)

When you are careful in keeping your balance you can keep the truth.

דרש ההוא גלילאה עליה דרב חמא בריך רחמנא דיהב אוריאן תליתאי לעם תליתאי על ידי תליתאי ביום תליתאי בירחא תליתאי כמאן כרבנן!

מ' ע"ג (פ"א)

טוריאן תליתאי . תורה כביאים וכתובים : לעם תליתאי . כהנים לויס וישראלים : על יד תליתאי . משה תליתאי לבטן מרים חרן ומשה : ביום תליתאי . למרישה :

דמניא ר' אליעזר אומר אין לו לאדם ב"ט אלא או אוכל ושותה או יושב ושונה ר' יהושע אומר חלקהו חציו לאכילה ושתיה וחציו לבית המדרש ואיר יותנן ושניהם מקרא אחר דרש כתוב אהר אומר עצרת לה' אלהיך וכתוב אהר אומר עצרת כהן חרות לכם ר' אליעזר סבר או כולו לה' או כולו לכם (ר' יהושע סבר חלקהו חציו לה' וחציו לכם) (ע"כ סימן) א"ר אליעזר [ו] הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם מ"ט יום שניתנה בו תורה הוא

מ' ע"ג (פ"א)

מעשה ברבי עקיבא שעשה משתה לתלמידיו הביא להם שני תבשילין אחד חי ואחד מבושל. בתחילה הביא להן חי הפיקח שבהן אחז את הקלת בידו ותלשו, לא בא אחריה. משך ידו ממנו ואכל פתו ריקן. המיפש שבהן אחז את הקלת בשתי ידיו [נשך בשיניו]. אמר לו רבי עקיבא לא כך בגי, אלא הגז עקיבך בקערה ותלשהו. ואחר כך הביא להן מבושל, אכלו ושתו ונסתפקו. ואמר שאלו ושתו אמר להן: בגי לא עשיתו לכם כל כך אלא כדי לבדוק אתכם, אם יש בכמ דרך ארץ או לאו.

פיק' ק' ע"ג א' פיק' ה'

היתה

אשתו יוצאת בקרדמין ובעיר של זחב. אמרו לו תלמידיו: רבי! ביישתנו ממה שעשית לה. אמר להם: הרבה צער נצטערת עמי בתורה:

מ' ע"ג (פ"א)

וארבי"ל בשעת שעלת משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מה לילד אשה בינו אמר להן לקבל תורה בא אמרו לפניו חמורה גנוה שגנוה לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות *קודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה לבשר דם *כה אנש"ט כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו ה' ארונינו מה אדיר שגך ככל הארץ אשר הנה תודך על השמים אמר לו הקב"ה למשה הרי אתה אומר לפני רבש"ע מחיידא אני שמא ישרפני כהכל שכפיתם אמר לי אהו בכסא כבודי וחזור להן תשובה שנאמר *מאחו פני כסא פרשו עליו עננו ואמר ר' *נרום כולמר שמרש עריו מויו שבינתו ועננו עליו אמר לפניו רבונו של עולם תורה שאחה נתן לי מה כתיב בה *אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים אמר להן למצרים ירחם לפרעה השתעבדתם תורה למת תהא לכם שוב מה כתיב בה לא יהיה לך אלהים אחרים בין עמים אתם שריון שעובדין

עבודת גלולים שוב מה כתיב בה זכור את יום השבת לקדשו כלום אתם עושים מלאכה שאתם צריכין שבות שוב מה כתיב בה לא תשא משא ומתן יש ביניכם שוב מה כתיב בה כבוד את אביך ואת אמך אב ואם יש לכם שוב מה כתיב בה לא תרצת לא תנאף לא תנוור *כתיב יש ריבא יתב דמיני בניי

על פי (מס' 2) ה

is a "מקרה"?

(is a "מקרה" but not as if physically) (is a "מקרה" but not as if physically)

When you are careful

in keeping your balance
you can keep the Torah

מס' 2 (מס')

להגים לויס וישראלים: על יד
תלמידי. מסה תלמידי לבנון מרים
הקדו ומסה: זיוס תלמידי. לכריקה:

16

דבצא ר' אליעזר אומר אין
לו לאדם ב"מ אלא או אוכל ושותה או יושב
ושונק ר' יהושע אומר יחלקו חציו לאבילה
ושתייה וחציו לבית המדרש וא"ר יוחנן
ושניהם מקרא אחד דרשו כתיוב אחד אומר
עצרת לה' אלהיך וכתיוב אחד אומר עצרת
תהיה לכם ר' אליעזר סבר או כולו לה' או
כולו לכם ור' יהושע סבר חלקו חציו לה'
וחציו לכם: (עב"ס סימן) א"ר אליעזר [י] הכל
מודים בעצרת דבעינן גמי לכם כ"מ זיוס
שניתנה בו תורה הוא

17

מעשה ברבי עקיבא שעשה משתה לתלמידיו, הביא להם שני
תבשילין, אחד חי ואחד מבושל. בתחילה הביא לחן חי, הפיקו
שבחו אחו את הקלח בידו אחת ותלשו, לא בא אחריו, משך ידו
ממנו ואכל פתו ריקן, הטיפשו שבחו אחו את הקלח בשתי ידי
[גשך בשינוין], אמר לו רבי עקיבא: לא כך בני, אלא הבח
עקיבך בקערה ותלשתה, ואחר כך הביא לחן מבושל, אכלו ושתו
ונסתפקו, ואחר שאכלו ושתו אמר להן: בני, לא עשיתי לכם
כל כך אלא כדי לבדוק אתכם, אם יש בכם דרך ארץ או לאו.

פי' ק' ק' עכ"א פי' ק'

18

חיתה

אשתו יוצאת בקרדמין ובעיר של זהב, אמרו לו תלמידיו: רבי!
ביישתנו ממה שעשית לה, אמר להם: הרבה צער נצמערת
עמי בתורה:

מס' 2 (מס')

19

וארבי"ל בשעה שעלה משה למרום אמרו
מלאכי השרת לפני הקב"ה רבשי"ע מה לילד אשה בינינו אמר להן לקבל
תורה בא אמרו לפני חמורה גנוה שגנוה לך חשע מאות ושבעים
וארבעה דורות קודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה לבשר ודם מה אנוש
כי תוכרנו וכן אדם כי תפקדנו ה' ארוננו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר
תנה הדרך על השמים אמר לו הקב"ה למשה החזיר להן תשובה אמר
לפניו רבשי"ע מתיירא אני שמא ישרפוני בהכל שבפיהם אמר לו אחו בכסא
כבודו וחזור להן תשובה שנאמר: מאחו פני כסא פרשו עליו עננו ואמר
ר' זיוס מלמד שמירש שרי מווי שבינתו ועננו עליו אמר לפניו רבוננו של עולם תורה שאחיה
נותן לי מה כתיב בה: אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים אמר להן למצרים ירדהם לפרעה
השתעבדתם תורה לפה תהא לכם שוב מה כתיב בה לא יהיה לך אלהים אחרים בין עמים אתם שריון שעובדין

עבודת גלולים שוב מה כתיב בה זכור את
יום השבת לקדשו כלום אתם עושים מלאכה
שאתם צריכין שבות שוב מה כתיב בה לא
תשא משא ומתן יש ביניכם שוב מה כתיב
בה כבוד את אביך ואת אמך אב ואם יש לכם
שוב מה כתיב בה לא תרצה לא תנאף לא
תגנוב קנאה יש ביניכם צד הרע יש ביניכם
מה אדיר שמך וגו' ואילו תנה הדרך על
השמים לא כתיב מיד כל אחד ואחד נעשה
למחשבו שבוית שבו לקחת מתנות באדם
בשכר שקראוך אדם לקחת מתנות אף
מלאך המות כסר לו דבר שנאמר ויתן את
הקמורת ויכפר על העם ואומר ויעמד בין
המיתים ובין החיים וגו' אי לאו דאמר ליה
כי הוה ידע:

מס' 2 (מס')